

Co slíbíš, to splň

Jeho jméno společně vyvyšujeme (Kr)

Ž 34,4

Milý příteli, sestro a bratře, jsem introvert. Samota mi nevadí. Do vínku jsem dostal radostnost. Neumím říkat ne. Postavit pomyslný „základní kámen“ dá nějakou práci a odpovědnost. Za vybudování díla a jeho udržování. Najít si spolupracovníky. Jít do toho s celou svou duší, myslí, srdcem i rozumem. V šedesátém osmém to bylo jednoduché, měl jsem svá vlčata a o víc jsem se nestaral. Měl jsem je rád. Bylo mi líto je v sedmdesátém opouštět. V osmdesátém devátém jsem se začal zajímat a začátkem následujícího roku jsem s Akelou připravoval evangelický oddíl. Zdařilo se to až 26. 9. To nás bylo šest. Rozhodovalo se, kdo bude vůdcem. Na neštěstí ten Černý Petr padl na mne. Nevěděl jsem, jak začít schůzku. Tak jsem si vzpomněl na Hospodina a začal jsem modlitbou. Pak se to stalo samozřejmostí. Stali jsme se oddílem Čistých srdcí (podle konfirmačního textu mého i mojí ženy: „Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou“ - Mt 5, 8. - a také podle hlavního citátu v kostele v Horní Čermné, kde máme od r. 93 tábor). Pro mne to byla nová práce, musel jsem se stále učit, proto jsem začal organizovat rádcovské kurzy a učil jsem se s nimi. Začali jsme budovat tábořiště a zapojili jsme všechny členy oddílu. Dělali jsme brigády. Tak se náš oddíl stmeloval. Naprosto nejtěžší ovšem bylo být vzorem pro „své“ děti. Byl jsem jim otcem i dědečkem a oni mi lásku oplácejí dodnes. Na táborech nás spojovalo Boží slovo a má vyprávění. S jejich pomocí jsem se stával skautem.

Proč Ti to všechno vyprávím? Protože to bylo a je společenství, spojené se sborem v jedné víře, lásce a naději. Bez mého přičinění se z nich stali nádherní lidé. Víím, že je to Boží práce.

A já jsem si uvědomil, že bez lidské a Boží pomoci nebude má práce mít ten správný směr a cíl. A oddíl, ten již zařizuje další tábořiště, vybudoval chatu na družinové víkendy, již několik let pořádá bál. Žije radostným životem v souznění s přírodou a učí se vážit si Božího stvoření.

A co s tím má společného advent? V tom očekávání, v té naději k nám přišel Ježíš, aby jako bezbranný s námi nesl potíže i radosti našeho života, aby nás potěšoval, povzbuzoval, pozvedal k novému, lepšímu životu. Ale cítím i Boží odpovědnost za svoje dílo. Dílo, které my s takovou vehemencí ničíme.

V tom očekávání mějme srdce i dlaně otevřené. Učme lidi chytat ryby. V 2. adventní neděli přeji mnohou Boží přítomnost.